

по-скоро да излѣзе изъ града и да не се срѣщне съ нападающитѣ, но да се разминне съ тѣхъ безъ да се видятъ единъ-други. Уви! този пѣтъ се оправда старата поговорка, че чловѣкъ стрѣля, а Богъ куршумитѣ опятва. Едвамъ що конницата излѣзе изъ града, ето че се срѣщна лице-съ-лице съ войската на вѣводитѣ. Двата отряда се спрѣха като закопани и се споглѣждаха; изведнѣжъ се чу въ града гърмежъ, и двамата военоначалника съ единъ гласъ искомандуваха: назадъ, бѣгайте!

Двата отряда се обърнаха назадъ и трѣгнаха, коннината въ полето, а дружината на вѣводата къмъ рѣката. Изъ града наизлѣзаха мюсюманитѣ и християнитѣ, въоръжени кой съ пушка, кой съ ятаганъ или сабля, кой съ сопа или брадва; тѣ се хвърлиха върху въстаницитѣ и захващаха да ги рѣжатъ, колятъ, стрѣлятъ, биятъ и въ рѣката да ги давятъ. Тѣхъ ги испозастрѣляха, испобиха, исподавиха и яловиха въ плѣвъ: нито единъ не стигна до румънскій брѣгъ за да даде случай на румънската войска да се прослави, нито единъ живъ не избѣгна въ полето да да раскаже за това какво стана съ войската на вѣводата.

Каймакамина още не бѣше свършилъ слѣдственнитѣ распитъ на търговцитѣ и чорбаджиитѣ когато докараха при него въ домътъ му нѣколко плѣнници, а Спартанеца съ свойтъ полуеткадронъ шумно влѣзе рисью въ правителственний дворъ като участникъ въ побѣдата. Той псуваше Българитѣ, хуляше тѣхнитѣ бащи и майки и размахваше сабята си надъ гяуритѣ. О, какъ охотно той би имъ свалилъ главитѣ ако само му позволѣха!

Валията, извѣстенъ по телеграфа отъ Гюргево, отъ Букурещъ и отъ Видинъ, бържѣ пристигна съ файтонъ; подиръ него, съ талиги и съ брички, дойдоха консулитѣ, чиновницитѣ и драгоманитѣ на държавитѣ подписавши се и неподписавши се подъ Парижскій трактатъ. Екипажитѣ съпровождаха цѣла чета отъ разни чибукчий, кафеѣджи, чамаширѣджи, гавазии, сензии, на ковѣ, на калѣри и на магарета, съ ботуши и боси, съ шалвари и безъ шалвари, съ гувии, съ чепкени и съ френски дрѣхы. Заповѣдапо е